

Det, jeg har lagt meget vægt på, er bl.a. også, at vi gerne vil begrænse risikoen for, at ofre for forbrydelser møder deres gerningsmand. Derfor vil der også blive fastsat vilkår om, at en indsat under udgang ikke må opsøge gerningsstedet eller offeret for forbrydelsen. Det er en anden af de udgangsskærper, som jeg lægger op til, men som sagt fremgår det af lovforslaget.

Endelig kan jeg forstå, at Enhedslisten ikke kan støtte lovforslaget ud fra de overvejelser, som fru Line Barfod har gjort sig, og det tager jeg naturligvis ad notam. Der er også områder, hvor vi er så politisk uenige, at det ikke er muligt at mødes et eller andet sted på den gyldne mellemvej.

Til gengæld takker jeg Kristeligt Folkeparti for støtten til lovforslaget.

Jeg ser selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen, og der vil vi jo givetvis også modtage høringsvar, som mange har efterlyst i dag, ikke mindst fra de mennesker, der arbejder med det her til daglig. Det bliver jo interessant at se, hvordan de stiller sig, ikke mindst til spørgsmålet om begrænsning af aktindsigt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren talte bekymret om personalets psykiske arbejdsmiljø, og jeg tror, at vi er mange, der er bekymrede for det psykiske arbejdsmiljø i fængslerne og for de store problemer, der er i fængslerne.

Så vil jeg gerne høre, hvorfor ministeren iværksætter nogle tiltag, som Dansk Fængselsforbund selv mener vil forværre forholdene i fængslerne, og her tænker jeg primært på spørgsmålet om udgang.

Ministeren henviste til ret og rimelighed. Kunne ministeren uddybe, hvad det er for et hensyn til ret og rimelighed, der skal sættes over muligheden for at resocialisere folk, så vi undgår kriminalitet, og som sættes over hensynet til personalets psykiske arbejdsmiljø?

Vi har jo set nogle artikler i Politiken om forholdene i Nyborg, hvor det bl.a. er kommet frem, at ud over at der er stærke fanger, er der også stærke fængselsbetjente. Hvilke tiltag vil ministeren her komme med for at få et bedre psykisk arbejdsmiljø?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var faktisk også udgangstilladelserne, jeg godt ville tage fat i, for jeg stillede faktisk nogle spørgsmål i mit første indlæg.

For det første vil jeg godt spørge justitsministeren: Hvad gør man, hvis man nu ikke har familie? Det er jo meget typisk, at mange af dem, der sidder i vores fængsler, rent faktisk ikke har familie. Jeg håber, at ministeren vil give et tilsagn om, at man selvfølgelig her har mulighed for at besøge venner eller bekendte. De mennesker har også brug for netop i et resocialiseringsaspekt at have mulighed for at kunne komme ud og besøge andre.

For det andet forstår jeg det ikke rigtigt, for er det ikke sådan, at det allerede i dag er muligt at give vilkår i forhold til, at man ikke må opsøge f.eks. ofre? Jeg mener absolut, at det er sådan. Hvorfor bruger man det så ikke? Hvorfor strammer op, hvorfor ændre det?

Er det rigtigt forstået, at ministeren lægger op til, at hvis man har en straf på 5 år, skal der gå et halvt år længere, men har man en straf på 4 år og 9 måneder, kan man altså komme det halve år før ud? Er det ikke en meget uhyggelig forskelsbehandling, man der lægger op til? Er det ikke noget, som i den grad kommer til at give problemer i forhold til resocialisering, i forhold til en forrælse af miljøet? Hvor ofte sker det i øvrigt, at folk ved udgang ikke kommer tilbage?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg var jo næsten rørt til tårer over ministerens indlæg om det psykiske arbejdsmiljø for fængselsfunktionærerne, særlig når jeg tænker på den debat, vi i øvrigt har haft i salen i dag, hvor overbelægningen i fængslerne jo stiger på baggrund af det lovforslag om de øgede strafskaerper, som vi behandlede før det her, hvor ministeren ikke har ude i forslag til, hvordan det skal kunne lykkes med i kriminalforsorgen, og nu også en begrænsning i udgang.

Derfor har jeg lyst til igen at fremhæve den tidligere konservative justitsminister Hans Engells skrivelser i B.T. i november 1990. Han siger det så tydeligt:

»Ud over at begrænse risikoen for kriminalitet er udgang også med til at forhindre en forrælse af selve fængselsmiljøet med de følger, det har for den enkelte fange. Den aggressivitet og hadefuldhed, som følger med totalt lukket fængsel går i sidste ende ud over os alle sam-